

הקודמת רבי אמר בעוון נדרים שקיבל אחר שמעו מר"א ברי"ש ויש דעה בעוון מוזהה ויש דעה בעוון ביטול תורה ונחלקו בפסוק למען ירבו מיכם וימי בניכם אם הפסוק נדרש לפניו על מוזהה ואפילו לפני פניו על תורה ויש דעה בעוון ציצית שכתוב גם כנפנף מצאו דם נפשות אבינוים נקיים, וניתן לדרוש פסוק זה גם על מוזהה שכתוב לא מוזהה ומצאתים מעשיו פתחים כמחזרת ללא צורך במוזהה הזהיר בציצית יהיה לו ב' אלף וחי' מאות עבדים שכתוב בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגויים בכנף איש יהודי בכל כנף מדי' כנפות ז' מאות. ר' נחמיה אמר בעוון שגת חנם באה מריבה בבית אדם ואשתו מפלת וילדיו מתים כקטנותם. לר"א בר יהודה בעוון חלה אין ברכה במה שכנס וקללה נשלחת בשערים וזווער ואחרים יאכלים שכתוב והפקדתי עליכם בחלה את השחפת והקדחת וזרעם לריק ואכלוהו אויביכם וקוראים **בחלה** במקום **בחלה**, והנחון מתברך שכתוב ראשית עריסותיכם נתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך. בעון ביטול תרומות ומערות שמים עצרים מטל ומטר ויש יוקר ואבד השכר ואנשים רצים אחר פרנסה ואינם מגיעים, שכתוב ציה גם חום יגזלו מימי שלג שאול חטאו בגלל שנמנעו ממצות של זמן חמה יגזלו מהם מימי שלג ואם נותנים יהיה ברכה שכתוב הביאו כל המעשר אל בית האוצר ובחונני נא בזאת אם לא אפתח לכם ארבות השמים והיקוותי לכם ברכה עד בלי די' ע' שיכלו שפתותיכם מלומר די', בעוון גזל בא גובאי ויש רעב ובני"א אוכלים בשר בנייה ובנותיהם שכתוב שרמו דבר ה' פרות הבשר אשר בהר שומרון העושקות דלים הרוצות אבינוים ורובא אמר על נשות מחוזה שאוכלות ואינם עושות

דף לג ובעוון שזיהה אם גזל בגללם, וכתוב הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבת גנותיכם וכרמיכם ותרומתם יאכל הגזם, יתר הגזם אכל הארבה הילק והחסיל וכתוב ויגזור על ימין ורעב, איש בשר **זרעו** יאכלו וקוראים **זרעו**. בעוון עינוי ועוות וקלקול הדין וביטול תורה חרב ובהו רבה ודבר ובצורת בא ובני אכלו אוכלים ואינם שבעים ואוכלים לחם במשקל שכתוב והבאתי עליכם חרב יוקמת כלם ברית וברית זה תורה שכתוב אם לא בריתי יונקם וכתוב שברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם במשקל, וכתוב יען במשפטי מאסו, בעוון שבועת שוא או שקר חילול ה' וחילול שבת חיה רעה רבה ובהמה כלה ואנשים מתמעטים והדרכים שוממות שכתוב ואם **באלה** לא תוסרו ר' וקוראים **באלה** בקמץ, וכתוב והשלחתי בכם את חיותי השדה והשבועה כתוב וחיללת את שם אלוהיך ובחילול ה' כתוב ולא תחללו ובשבת כתוב מחלליה מות יומת ולומדים חילול חילול משבועה. בעוון שפיתות דמים נחרב ביהמ"ק ושכינה מסתלקת שכתוב בשפ"ד ולא תחניפו את הארץ ולא תטמאו את הארץ אשר אתם יושבי אשר אני שוכן בתוכה ואם תטמאו אינכם יושבים ואיני שוכן בה. בעוון גזל עריות וע"ז ושמיטיים ויובלות בא גלות שכתוב את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ ותטמאו ואפקוד עוונה עליה ולא תקיאי הארץ בטמאכם אותה ובעי"ז כתוב ונתתי פגריכם על פגרי גילולכם ואתכם אזרה בגוים ובשמיטה כתוב אז תרצה הארץ את שבתותיה ואתם בארץ אויביכם כל ימי השמה תשבות. בגלל גיבול פה צרות וגזירות רעות מתחדשות ובחורים מתים, ויתומים ואלמנות צועקים ואינם נענים שכתוב על כן על חבריו לא ישמח ה' ויתומיו ואלמנותיו לא ירחם כי כולו חף ומרע וכל פה דובר נחלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה ובהו לומר, שהמפרט למה וכל הכנסת חובה אפילו גזר דין של מי שהמה תשבות. בגלל גיבול פה צרות פה מעמיקים לו גהנם, שכתוב שוחה עמוקה פי זרות, ואפילו השומע ושותק שכתוב זעום ה' יפול שם, המפנה עצמו לעברה יוצאים בו חבורות ופצעים שכתוב חבורות פצע תמרוק ברע ונידון בהדרקון שכתוב ומכות חדרי בטן ואמר ר"ב ר' יצחק שקימן לעברה הדרוקן, ויש ג' מנינים של חולי זה, חש בעירה עבה של רעב תפוח של כשפים דק וכחוש, שמואל הקטן חש בזה ואמר מי יפרסם שאין זה מעבירה התרפא, ואביי חש בזה ואמר רבא שידוע הוא שזה בגלל שמרעבי עצמו ורבא חש בזה ואף שהוא אמר שרבים חולי נקבים מרעב אלא שאסוהו התלמידים כשהיה צריך לנקבו, סימן לעברה הדרוקן לשגאת חנם ירקון לגסות הרוח עניות ללשון הרע אסכרה ויש דעה שאסכרה באה על המעשר, ולר"א בר יוסי על לה"ר שכתוב יסכר פי דובר שקר והסתפקו אם ר"א בר יוסי חלק על מעשר או שרק הוסיף לה"ר, ודנו בכרם ביבנה על מחלה זו ור' יהודה שהוא ראש המדברים אמר שמתחילתו במעיים ונומרת כפה שכליות יעצות ולב מבין לשון מחתך ופה גומר ור"א בר ר' יוסי אמר שאוכלים דברים טמאים והכוונה שאינם מתקנים ורואים שר"א בר ר' יוסי לא חלק על מעשר, ור"ש אמר בעוון ביטול תורה, ונשים נעשות בכך שמבטלות בעליהן, נכרים שמבטלים את ישראל, תינוקות שמבטלים אביהם ותשב"ר נעשים כמו שאמרו שצדיקים נעשים בעוון הזור ואם אין צדיקים, תשב"ר נעשים, שכתוב צאי לך בעקבי הצאן, על משכנות הרועים גדיים שמושכנים בגלל הרועים. ר"י הוא ראש המדברים שפעם דברו רשב"י ר"י ור' יוסי על מלכות רומי ואמר ר"י כמה נאים מעשיהם תקנו שווקים גשרים ומרחצאות ושתיק ר' יוסי ואמר רשב"י שתיקנו לעצמם שווקים להושיב זונות מרחצאות לעדן עצמם גשרים לקחת מכס, ויהודה בן גרים סיפר דבריהם ושמעו המלכות ואמרו יהודה שעילה יתעלה יוסי ששתק יגלה לציפורי שמעון שגינה יהרג והתחבא עם בנו בביהמ"ד ואשתו הביאה מאכלם עד שאמר שיקולים לעונתה ותלה מחלובאם שנשים זדנות קלה והתחבאו במערה ונברא להם חורב ומעין ופשטו בגדיהם שלא יתבלו ולמדו בכסוי גופם בחול כל היום ולבשו בגדיהם בתפלה, ואר"ב שנה בא אליהו והכריז בפתח המערה מי יגלה לבר יוחאי שמת הקיסר ובטלה הגזרה, יצאו וראו אנשים חרושים אמרו אלו עווביחי חיי עולם ועוסקים בחיי שעה וכל מקום שהסתכלו נשרף יצאה בת קול ואמרה לחריב עולמי יצאתם חזרו למערה אחר י"ב חדש אמרו שמשפט רשעים גהנם י"ב חדש ויצאה בת קול צאו מהמערה, וכל זמן שקושה ר"א רפא ר"ש, ואמר לבנו די עולם אני ואתו, ערב שבת ראה לא זקן נמשא ב' אגודות של דאסיס אמרו לו למה יש לך אותם אמר לכבוד שבת, אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור, אמר לבנו ראה כמה מצוות חביבות, יצא ר' פנחס בן יאיר חתנו לקראתם והכניסם למרחץ ראה את הפצעים שבגופו ובכה ונפלו הדמעות על הפצעים והכאיבו לו אמר אוי לי שראיתיך בכך אמר לו ואיך לא ארית כך לא מצאת בי שך שבתחלה כשרשב"י היה שחול היה עונה ר' פנחס י"ב תירוצים ועכשיו על שאלה ששאל ר' פנחס ענה רשב"י כ"ד תירוצים אמר רשב"י שכיוון שנעשה לי נס אתקן משוה לציבור כיעקב שהגיע שלם לשכם ויחן אף העיר שתיקן להם מטבע או שווקים או מרחצאות, אמרו לר"ש שיש מקום שיש ספק טומאה

דף לד ויש צער להכניס להקיף אמר אם ידוע כאן מקום שודאי נהוג טהרה אתקן, ואמר זקן אחד שבו זכאי קיצץ כאן תורמוסים של תרומה עשה כך וכל מקום שהקרעק היתה קשה טיהר ומקום שהיה רפוי ציין אותו אמר הזקן טיהר בר יוחאי בית קברות אמר לא אם לא נמת אתנו צודק אך עכשיו שמניתי

אתנו יאמרו אם זונות מופות זו את זו כ"ש ת"ח, נתן בו עינו ומת וראו בשוק את יהודה בן גרים אמר עדיין הוא בעולם, נתן בו עינו ונעשה כגל עצמות כאילו מת מזמן רב. **משנה** ג' דברים יאמר אדם בביתו עשרתם ערבתם, הדליקו את הנר, בספק חשיכה אין מעשרים טבל ודאי ולא טובלים כלים ולא מדליקים נרות אך מעשרים דמאי ומעריבים וטומנים חמין לשמור החום. **גמרא** צריך להזהיר בביתו, שכתוב ופקדת נוד ולא תחטא אמר רבה בר ר' הונא שצריך לומר בניחותא כדי שיקבלו ממנו אמר ר' אשי שהוא קיים את זה מסברא. מה שכתוב בתחלת המשנה ערבתם ומשמע שמעריבים דוקא קודם חשיכה, מדובר בעירובי תחומין, ובסוף אמרת המשנה שמעריבים אפילו בספק חשיכה, מדובר בעירובי חצירות. אם אמרו שנים לאדם שיערב עליהם לאחד קודם חשיכה ולאחד עירב בין השמשות ונאכל הערב הראשון ביה"ש והשני נאכל אחר חשיכה שניהם קנו עירוב אם נאמר שביה"ש הוא יום לכאורה יקנה השני הוא אף לילה יקנה הראשון ובאמת ביה"ש הוא ספק וספק דרבנן לקולא. מחשביכה הוא טומנים בדבר שאין מוסיף הבל גזירה שמה ירתיח קודם שימצא צוננת, וביה"ש לא גוזרים שסתם קדרות ורתחות הן. ואין טומנים בדבר המוסיף הבל אפילו מבעוד יום שמא יטמין ברמץ עם גלגל ויתנה בגחלים. ביה"ש הוא ספק כולו יום או כולו לילה או חלקו ויש לו חומרת ב' ימים, והוא מתחיל משקיעת החמה כל עוד פני מראה אדומים מהשמש ועדיין הכסף רק התחתון ולא העליון, אם הכסף רק העליון לר' יהודה הוא לילה ולר' נחמיה אחר מהלך חצי מיל מהשקיעה הוא לילה, ולר' יוסי הוא כהרף עין נכנס הלילה ויוצא היום ואין לעמוד עליו. חומרת ב' ימים הוא לענין זב שראה ב' ימים ביה"ש ספק לטומאה ולקרבן ואם יום אחד ספק רק לטומאה רבה מפרש בשם שמואל את הברייתא שכל עוד פני מזרח מאדמיין ועדיין הכסף רק התחתון הוא ביה"ש וכשהכסף גם העליון הוא לילה, ורב יוסף מפרש בשם שמואל כל זמן שפני מזרח מאדמיים הוא יום הכסף התחתון הוא ביה"ש הכסף גם העליון הוא לילה ולר' יהודה לר' יוסי עד שני שליש מיל

דף לה ונחלקו בחצי שישית, אחד משתים עשרה, ולענין כוורת שיעורו של רב יוסף גדול יותר, שלרבה מותר לטלטל כוורת עד ב' כור וג' כור אסור שאינה כלי ולרב יוסף ג' כור מותר וד' כור אסור, ואביי שאל את רבה בשעת מעשה ולא התיר לו אפילו ב' כור, כמו המשנה בכלים שכורות שמוחזקה מ' סאה בלח שהם ב' כור ביבש טהורה שאינה כלי, והשיעור ביבש גדול כיוון שגודש הכלי הוא שליש שבי כור הוא ס' סאה. רבא בדק אחר השקיעה לכיוון מערב אמר לו אביי לפני מזרח הוא לא מערב אלא פנים שמאדמיים את המזרח, ללשנא בראש אביי הסתכל למזרח ורבא אמר לו שאין הכוונה פני מזרח ממש אלא פנים המאדמיים את המזרח שהוא מערב, כמו חלון שהאור מאיר אל מולו. ר' חנינא אומר ששיעורו של ר' נחמיה שאדם עומד בשקיעה בראש הכרמל ויורד וטובל ועולה, ומראש הכרמל נראה כברה בים וזה באר מרים, ובאר מרים הוא מעין המיטלטל ומטהר שאינו ככלי. ביה"ש של ר' יהודה לר' יוסי כהנים טובלים בו שביה"ש של ר' יוסי מתחיל אחר שנגמר של ר' יהודה, ולגבי שבת מחמירים כר' יהודה ובתרומה כהנים אוכלים רק אחר ביה"ש של ר' יוסי. לשמואל אם נראה כוורת הוא יום ב' כוכבים ספק, ג' כוכבים לילה, ולא מודדים בכוכבים גדולים וקוראים אף ביום ולא בקטנים שנראים רק בלילה אלא ביונים, הגושה מלאכה בבי' ביה"ש של שבת חייב חטאת ממה נפשך או מצד ליל שבת או יום שבת. רבא אמר למשרתו כיון שאינך מכיר ששיעור ביה"ש הדלק הנר מיד שתראה השמש בראש האילנות, וביום המעון בעיר ניתן לבדוק בתרנגול שיושב אז על הקורה ובשדה יבדוק בעורבים או בסוג פרה שמתכופף לכיוון השמש, ותוקעים ו' תקיעות בעי"ש הראשונה להבטיל העם בשדות ממלאכה, שניה לעיר והחנויות, שלישית לר' נתן להדלקת נרות ולרבי לחלוק תפילין, ושוחה כדי צלילת דג קטן או הדבקת פת בתנור ותוקע ומרעו ותוקע ושובת, ורשב"י אמר שהבליים היו תקיעים פעמיים ומריעים ושובתים אחר תרועה, וכמהן אבותיהם, ור' יצחק שנה לבנו תקיעה ג' להדלקת נרות כר' נתן, ר' ישמעאל אמר שבתקיעה ראשונה היו מפסיקים לעבוד בשדות וחיכו הקרובים לרחוקים ונכנסו כולם יחד לעיר ובתקיעה ב' סלקו התריסים וסגרו החנויות, ובתקיעה ג' סלקו הקדרות מהכירה והטמינום והדליקו נרות ושוחה קצת כדי צלילת דג ותוקע תקיעה תרועה תקיעה ושובת, ור"י בר חנינא אמר שאחר תקיעה ו' יכול עדיין להדליק שחכמים נתנו שהות לחון הכנסת להולך השופר לביתו, ודחווה שא"כ זה תלוי במרחק של החון מביתו אלא הניח השופר במקום צנוע בראש גגו שאין מטלטלין שופר וחווצרות והברייתא ששופר מטלטלים וחווצרות אלא מדרבת בשופר של יחיד שראוי לגעמ בו מים לתינוק

דף לו אך גם בציבור השופר ראוי לכך, וגם יש ברייתא נוספת שמטלטלים גם שופר וגם חוצרות אלא זה מחלוקת תנאים לר"י אסור שופר וחווצרות לר"ש מותר ולר' נחמיה מותר שופר ולא חוצרות והחווצרות של הברייתא הוא שופר שהשתנה שמו שג' דברים השתנה שמה חוצרות שופר וני"מ מהו שופר של ראש השנה וכן ערבה צצפה צצפה ערבה וני"מ לקחת לערבה שבלולב עם שקוראים צצפה, וכן פתורא פתורתא ופתורתא פתורה שולחן גדול או קטן וני"מ למקח וממכר, ואביי מוסיף בית הכוסות והובלילא, והובלילא בית הכוסות וני"מ לענין טרפות, שאם מחט נמצאת בבית הכוסות וניקבה מצד אחד כשר שהעור עבה ומב' צדדים היא טריפה, ור' אשי מוסיף שבבל התחלפה עם בורסיף וני"מ לט נשים שגט שבא מבבל אין השליח צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם

פרק כירה

משנה מותר להניח תבשיל בכירה שהוסקה בקש ובמה שנגב מהשדה ואם הוסקה בגפת או עצים אין להניח בלי גריפת הגחלים או שיתן עליהם אפר לבי"ש מותר להניח רק חמין ולא תבשיל ולב"ה אף תבשיל לבי"ש מותר ליטול אך לא להחזיר ולב"ה מותר להחזיר **גמרא** הסתפקו האם המשנה אומרת לא יתן שלא יחזיר בשבת אך בעי"ש מותר להשהות אף לא גרוף או קטום כדעת חנינה או שהמשנה אומרת לא יתן גם לא להשהות כדעת חכמים, ויש לדעת שהמשנה חילקה לב' בבות שנותנים תבשיל רק בגרוף וקטום ואח"כ המשנה ממשכה מה משהים לבי"ש רק חמין ולב"ה גם תבשיל ונחלקו גם בלהחזיר אך אם המשנה דיברה בתחילה על חזרה, ולתת לכו"ע מותר למחזיר המשנה בסוף לדין חזרה

הערות והנצחות בטל' 05485449853 או מייל MABADAF12@GMAIL.COM

לע"נ הרבנית מרת רחל לאה אלבוים בת ר' אברהם הכהן ע"ה